

6 / 2025

MissionPossible

Evangelium och hjälp till Östeuropa

Julens mirakel

Gud kom till människorna.
– Även den här julen, berättar
vi detta budskap till alla.

Lilla Polina fick sin mamma tillbaka.
Läs hennes berättelse på sidan 5.

Julens mirakel – Gud kom till oss!

PÄÄVI RANTA, Mission Possible
Finlands verksamhetsledare

Jag har alltid trott på Gud, men i min ungdom upplevde jag att Han var fjärran – någonstans långt borta i himlen och vakade över mig och mitt liv.

När vårt team i Jekaterinburg besökte ett hospis förra julen (vi berättar om besöket i denna tidning), utbrast en av de boende som blivit djupt berörd: "Tack för att ni tog med er en bit av Gud hit! Vi behöver Honom allihopa!" – Ja, det behöver vi verkligen.

I Jesus kom Gud själv till oss och Guds kärlek blev synlig och verklig:

"Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev en av oss. När han till det yttre hade blivit människa gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors." (Fil. 2:6–8)

När den uppståndne Jesus lever i våra hjärtan leder Han oss konkret att älska och tjäna människor och berätta om Honom. Detta är också vårt uppdrag i Mission Possibles arbete.

Jesus kom också till mig. Han är inte längre en Gud långt borta, utan Gud här och nu.

Vid jul kom Gud till oss och Han är fortfarande med oss. Jag önskar dig Jesu närvaro i din jul och ett välsignat år 2026!

Ljusglimtar i vårt arbete i Ukraina

BERT DOKTER, ledare för Mission Possibles internationella arbete – på bilden är han med och delar ut matpaket i Odessaområdet

Här berättar Bert Dokter om sitt besök i Odessa i mitten av november, där han mötte vårt ukrainska team.

"Livet här är en ständig stress. Varje kväll när man går och lägger sig måste man vara beredd på flyglarm och hoppas att barnet inte blir rädd och vaknar gråtande..." berättar Tanja Galitschenko, ledare för vårt arbete i Ukraina, när vi sitter på Mission Possibles kontor på morgonen. De andra i teamet anländer och jag frågar hur de mår.

"Solen skiner och det var ingen drönarattack i natt, vad mer kan man önska!" skrattar Snizhana. Men jag vet att bakom hennes leende finns mycket oro. Hennes far är vid fronten, likaså hennes man, som hon gifte sig med i krigets början. Det blev

ingen tid för bröllopsfest...

Snizhana och hennes syster Angelika leder Mission Possibles arbete för barnen i byarna i Odessaområdet. I september anslöt sig även Nastja, som har psykologutbildning. De sitter för att planera nästa dags program.

Det har varit relativt lugnt i Odessa de senaste veckorna. Men i omgivningen har flera drönarattacker riktats mot energianläggningar. Elektricitet finns begränsat under vissa timmar. I byarna finns ingen gas. Husen värms med ved.

"En kubikmeter ved kostar ca 550 kr. Den räcker kanske en månad. Vissa pensionärer har mindre än 1000 kr i pension – de behöver verkligen hjälp", säger Tanja.

Vårt team har börjat dela ut ved, så som de tre tidigare vintrarna. Vi

Verksamhet för barn i Majori.

"I början måste barnen vänja sig vid mig, men nu kommer de och pratar öppet. De har många frågor," säger vår nya medarbetare Nastja (till vänster). Bakom henne Snizhana.

Värme för vintern

Kriget fortsätter och därmed också strömavbrotten. De snabbt stigande priserna gör den redan svåra situationen ännu svårare.

Även i år delar vi ut ved till familjer i svåra situationer som inte har råd att köpa ved.

Svetlana och hennes fem barn lever enkelt i ett litet hus vid havsviken. När vår lastbil med ved anlände spreds ett lättat leende över hennes ansikte och hon tackade innerligt.

delar också ut matpaket.

På natten väcks vi av sirener. Attacken är längre bort, så vi behöver inte gå till skyddsrummet.

På morgonen följer jag med Dima, (Tanjas man och vår medarbetare) till grossistmarknaden för att köpa mat som ska packas nästa vecka.

På eftermiddagen åker vi till byarna Major och Kagarli, där vi ska ha verksamhet för barnen. Mission Possible har arbetat i dessa byar i flera år. Under kriget har arbetet vuxit och stärkts. Många barn har en far eller bror vid fronten – eller ännu värre, saknad eller död. Därför innehåller vårt program även traumastöd för barn och kvinnor.

Barnen springer glada emot Snizhana, Angelika och Nastja. Först leker och spelar vi ute och barnen är ivriga och fulla av energi. De deltar

också aktivt i inomhusprogrammet med bibeltema och aktiviteter. I pysslet som Nastja förberett väljer barnen färger som återspeglar deras känslor under veckan.

Det har blivit mörkt när vi tar farväl av barnen och återvänder till Odessa. Nästa dag åker kvinnorna till två andra byar och Dima delar ut ved. Själv återvänder jag hem.

Arbetet fortsätter i Odesaområdet och det behövs verkligen. För barnen är vår klubb en av få ljuspunkter de ser fram emot varje vecka. Den praktiska hjälpen bär både familjer och ensamma äldre genom svåra tider.

I dessa ljusglimtar blir Guds kärlek synlig – i enkla handlingar som ger hopp åt dem som lever i rädsla och osäkerhet.

Sasha och leksaks-katten Mia

SNIZHANA BAIIEVA-NAVROTSKA

En leksak är en viktig vän för ett barn. Den ger trygghet och att vårda den lugnar själen. Vi har alla haft en favoritleksak vi bar med oss överallt. När vi mötte Sasha och hennes nya leksakskatt väcktes våra egna barndomsminnen!

Vi var och delade ut julklappar till familjer. I ett hem fanns en mamma och fyra barn. Första paketet öppnade äldsta barnet, Sasha, som hjälper sin mamma och kan hålla ordning på sina småsyskon med ett ord.

Hennes ansikte fylldes av glädje när hon såg innehållet. Hon tog genast upp den mjuka leksakskatten, kramade den och sa: "Hon heter Mia!" Vi gav henne också en barnbibel. "Jag älskar att läsa! Jag kan läsa berättelserna tillsammans med Mia!"

Så fick Sasha en ny vän!

Vårt team i Odessa delade ut över 20 000 julpaket förra året, och i år görs en liknande kampanj tillsammans med församlingar runt om i landet.

JEKATERINBURG:

Julens ljus till hospis

Hospis är en plats av väntan, där man inte längre känner hopp. I över ett år har vårt team i Jekaterinburg besökt patienterna för att ge glädje, uppmuntran och framför allt evangeliet. Varje gång har de fått be med människor som, i livets slutskede, velat öppna sina hjärtan för Gud. Även denna jul håller teamet en konsert på hospiset. Här följer några intryck från förra julen:

Stämningen i dagrummet var gripande. Med oss var en sånggrupp från församlingen. Ur deras framträdande ekade glädjebudskapet om vår Frälsares födelse. Nastja, vår unga violinist, spelade vackert och Volodja, en medarbetares son, läste en dikt inför publik för första gången. Några av åhörarna sjöng med,

några applåderade, några grät tyst.

Vi kände igen några av patienter från tidigare besök och glädde oss att de fortfarande var med oss. Vi gratulerade Rashid som just haft födelsedag. En månad tidigare när vi träffades ville han inte höra om Gud. Nu berättade han att han tänkt mycket och inte längre ser sig själv som ateist.

Efter konserten bjöd vi in alla till gemensam bön. Många bad en om-

vändelsebön. När julklapparna hade delats ut reste sig en kvinna, som varit med även förra gången, och sade röd:

**”Tack för att ni tog med
er en bit av Gud hit!
Vi behöver Honom allihop.
Om alla kunde ge kärlek och
glädje som ni, skulle världen
vara en bättre plats.”**

Hennes ord berörde oss djupt. Vi gick sedan och hälsade på de patienter som inte orkade komma till dagrummet. Vi sjöng, bad och berättade evangeliet. Tre tog emot Jesus. En kvinna, nästan helt orörlig, upprepade bönen tyst med sina läppar.

I ett annat rum sade plötsligt en man: ”Tack Jesus!” Han tillhörde samma församling som vi. Han sjöng med och lade handen på sitt hjärta medan tårarna rann på hans kinder. Vi kände starkt Guds närvaro.

En sköterska bad oss komma till en ung flickas rum. Hon var på väg in i evigheten och reagerade inte längre. Vi bad vid hennes säng – i tron att hjärtat hör ända till slutet.

Fri från självdestruktivitet och droger: Lilla Polina fick tillbaka sin mamma

Telefonen i vårt skyddshem ringde – så har många mammors förändringsberättelse börjat.

Elena hade fått vårt nummer från församlingen. Hon bad gråtande om hjälp för sig själv och sitt barn. Två dagar senare stod hon vid vår dörr med lilla Polina. Hon hade med sig nödvändiga papper och några tillhörigheter – men framför allt rädsla och förvirring. Barnet klamrade sig hårt fast vid sin mamma.

Droger och självmordstankar redan i tonåren

Elena föddes i en narkomanfamilj. Mamman dog när hon var 14 år, och pappan använder fortfarande droger. Elena växte upp på barnhem utan kärlek och stöd och hamnade i missbruk och instabila relationer. I sin desperation försökte hon några gånger till och med ta sitt liv.

Relationen med Polinas pappa var den mest långvariga, tills Elenas graviditet blev känd. Mannen gav henne pengar för att göra abort, men graviditeten hade gått för långt. Elena skaffade preparat för att försöka avbryta den själv. – Trots allt föddes den lilla flickan frisk.

Gripande, avgiftning och en svår vardag med ett litet barn

Elena fortsatte använda droger, och myndigheterna ingrep. Hon greps och dömdes till ett års avgiftningsvård. Två månader gamla Polina pla-

cerades på barnhem. Elena hoppades i hemlighet att någon skulle adoptera barnet. Så blev det dock inte, utan efter rehabiliteringen hämtade mamman motvilligt sin dotter.

Vardagen med det lilla barnet fungerade inte alls. Barnet var som en främling för Elena och hon visste inte hur hon skulle ta hand om henne. Elena visste inte vad hon skulle göra och sökte hjälp hos den närmaste församlingen. Där blev hon hänvisad till vårt skyddshem.

Mor och barn lär känna varandra

Elena och lilla Polina har nu varit på vårt center i fyra månader. Mycket gott har hänt. Elena har tagit emot Jesus i sitt liv och är fri från droger. Hon ber om styrka att kunna förlåta sin mamma, pappa, Polinas pappa – och även sig själv. Inre sår och skuld tynger henne fortfarande: hon hade ju önskat att bli av med barnet...

Det är svårt för Elena att tro att hon någonsin kan bli en bra mamma. Hon har till och med övervägt att lämna skyddshemmet och barnet några gånger. Men när vi har stöttat och tröstat henne ochbett tillsammans, har hon bestämt sig för att fortsätta.

Nu övar Elena dagligen på att möta sitt barns behov med kärlek, att krama henne, ta henne i famnen, leka och vägleda. Steg för steg går hon i rätt riktning!

Pepis glada dag: Nya skor, julkasse och att övervinna rädslan

IRINA GRIGOROVA, medarbetare på Mission Possible
Bulgarien – på bilden överlämnar Irina en julkasse till Pepi.

Pepi är en av hundratals barn i Bulgarien vars liv vi påverkar tillsammans med den lokala församlingen. Församlingen i slumområdet Slatina är en välbekant plats för henne: Mamman tar henne dit till soppköket, som vi driver genom att regelbundet leverera matvaror. Vårt team besöker byn ofta för att dela ut hjälp och ordna evangeliserande evenemang för barn och familjer.

Inför jul besökte vi Slatina. Vi ville glädjas tillsammans med familjerna – och finns det någon större anledning till glädje än Frälsarens födelse? Vi tog med kläder, skor och gåvor till dem.

En grupp äldre barn från en större församling i en närliggande by var med oss och ledde sånglekar och danser på temat. När de andra lekte

stod en liten flicka blygt vid väggen. "Vad heter du och varför går du inte med?" frågade jag henne. "Jag heter Pepi... jag vågar inte, för jag vet inte vad man ska göra där..." svarade flickan.

"Gå med mod!" sa jag. "Vet du, kanske någon av de mindre också vågar gå med när de ser dig där. Var ett exempel för andra!" Så gick Pepi med och började ivrigt hoppa och klappa händerna som de andra. En annan, mindre flicka kom beundrande fram till Pepi och började härmma hennes rörelser. Pepi märkte det själv och log mot mig! Det blev precis som jag hade sagt!

Så lärde sig Pepi ännu en viktig sak i församlingen: att modigt använda de gåvor Gud har gett henne och vara ett exempel för andra!

Pepi på soppköket. Soppköket är mer än bara en plats där man serverar mat; det är en plats där barnen lär sig goda maner och personlig hygien samtidigt som de får höra om Gud och lär sig att sjunga och be.

Pepi (till vänster) och hennes vän står först blyga vid jultillställningen.

KRAFTEN I ATT VARA ETT EXEMPEL I PRAKTIKEN:

Pepi går med och uppträder, uppmuntrad av Irina, och tar efter de äldre flickornas rörelser – och snart tar hennes yngre vän efter henne!

En låda full av kärlek

Ljuba, som leder arbetet i Krasnojarsk, kontaktades av en socialarbetare på förlossningskliniken. Hon fick höra om en kvinna vid namn Aljona som befann sig i en krissituation. Ljubas stora erfarenhet av sådana situationer fick henne att agera snabbt. Hon packade en Baby Box till Aljona och hennes nyfödda barn och åkte till sjukhuset för att träffa dem.

I Ryssland delar vårt team varje år ut moderskapspaket till cirka 50 mödrar i svåra situationer. (Paketet sätts ihop på plats av kläder som skaffats lokalt.) Familjerna får också stöd på andra sätt.

Aljona är ensamstående mamma till fyra barn. Förutom moderskapspaketet fick Aljonas baby en säng, och syskonen blev glada över sina julkappar – lillebror föddes nämligen vid jul. Familjen får även regelbundet matstöd.

Praktisk kärlek, tillsammans med det mentala och andliga stöd och hjälp som ges, betyder mycket för Aljona och hennes barn, liksom för andra krisfamiljer som omfattas av vårt arbete.

Hjälp och stöd som getts i rätt tid har räddat många familjer, och nyfödda har fått stanna hos sin mamma istället för att hamna på barnhem.

Ljuba hämtade Aljona och den lilla pojken från förlossningen. Hjälp som kom med värme och kärlek förvandlade en jul fylld av bekymmer och brist till en glad och hoppfull tid.

Aljona fick uppleva att hon inte är ensam, utan att någon bryr sig om henne och hennes familj.

Många händer och hjärtan är med i förberedelsen av moderskapspaketen

De moderskapspaket som delas ut i Bulgarien är sammansatta i Finland och Sverige. Den 25 oktober höll vi en kontrolleringsträff av babyklädpacketen i Korson pingstförsamling i Vanda. Cirka 30 projekt- och Mission Possible-vänner från olika delar av Finland deltog. Ett varmt tack till alla!

Volontärer lastade 214 babyklädpaket i lastbilen som skulle till Bulgarien.

Vårt team i Bulgarien färdigställer lådorna och lägger till hygienartiklar, barnbiblar m.m.

En låda full av kärlek kom till hemmet med en pojkbaby som föddes i slummen i Ihtiman. På bilden till vänster: vår medarbetare Daniela, farmor som håller babyn och barnets mamma.

Julens bästa gåvor:

Mat, värme och trygghet i hemmet!

Vintern är en särskilt utmanande tid för många utsatta familjer i Östeuropa. Det är kallt och maten är mer knapp. Det värsta är att bli hemlös under vintern utan trygghet och värme. Du kan ge behövande familjer och barn mat, värme och trygghet i hemmet som julklapp.

160 kr för mat

Med din gåva ger du ett barn i en bulgarisk slumby en varm måltid varje dag i församlingens soppkök under en vecka.

Med din gåva bekostar du ved för att värma hemmet åt en ukrainsk familj under en månad.

550 kr för värme

5500 kr för trygghet i hemmet

Med din gåva inreder du ett rum åt en familj i det nya skyddshemmet i Omsk, Ryssland, som just nu renoveras. Målet är att flytta in där denna vinter.

MissionPossible

KONTAKTA OSS:

Mission Possible Sweden
Sågstuguvägen 21, 146 38 Tullinge
www.mp.org ● info@mp.org

FÖLJ OSS:

Instagram: MissionPossibleSweden
Facebook: Mission Possible Sweden

HJÄLP OSS ATT HJÄLPA:

Plusgiro: 90 11 54-5 ● Swish 90 11 54 5
I Finland: OP FI87 5720 6820 0184 43
Insamlingstillstånd RA/2020/699

**SVENSK
INSAMLINGS
KONTROLL**

swish®

Du kan själv välja ett annat belopp. Förutom konkret hjälp ger du dessa barn och familjer möjlighet att höra evangeliets budskap.

Ge din gåva till vårt 90-nummer (se ovan) och använd dessa referensnummer:

Mat: 40808

Värme: 20488

Trygghet i hemmet: 10728

Tack för din gåva!